

New York Times bestsellersorozat

AZ UTOLSÓ SRÁCOK A FÖLDÖN

ÉS AZ ÉJSÖTÉT KARD

MAX BRALLIER

Illusztrálta: DOUGLAS HOLGATE

Korábban Az utolsó srácok a Földönben:

Ünnepi hangulat!

HATALMAS SZÖRNY!

Bátor hőseink találkoznak egy új ellenséggel...

Figyeljetek, gyerekek!

Én is ember vagyok, mint ti!
DE GONOSZ!

(Vagy csak frusztrált és felreértett.
De valószínűleg gonosz.)

És sajnos Dirk harapást szenved:

Egy zombitól.

Amiről kiderül, hogy súlyos.

nyög...

Innentől kezdve csak
romlik a helyzet...

ÉN VAGYOK AZ -
A KOZMOSZ CSAPÁSA,
AZ ÉLŐHALOTTAK
HADVEZÉRE. CSAKIS
REZZÓCHOT
SZOLGÁLOM.

ÉN
VAGYOK...

GHAZT!

Egészségedre.

Dirk kiszűröcsöl
egy szemgolyót.
Megmenekül!

Üdv újra itt!
Milyen volt a
szemgolyó?

Fura.
Ne csináljunk
ilyet többet,
jó?

Érdekesség: Ghazt
részben egy életre kelt/
megolvadt akciófigura.

A gonosz terve
meghiúsul, aztán
menekülőre fogja!
És most valami nagyon
fura ütött a kaszabolóba...

Haha!

Micsoda
beharangozó!!

Emberek,
eljött az
ötödik rész
ideje.

BRALLIER & HOLGATE

AZ UTOLSÓ SRÁCOK A FÖLDÖN

ÉS AZ ÉJSZÖTÉT KARD

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2024

Alyse-nek.
Danielsnek.
Puppernek.
Mindenért.

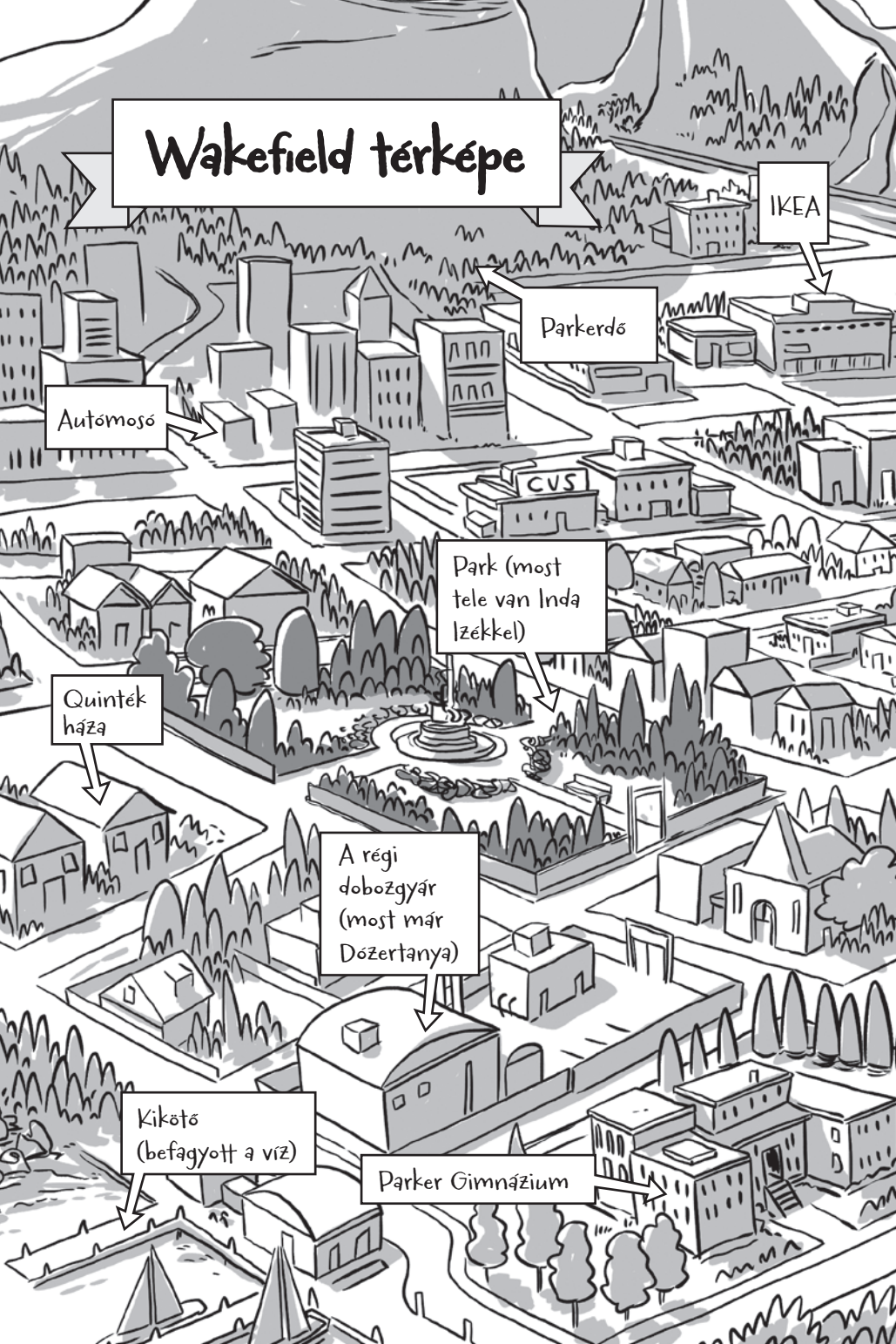
– M. B.

Az MPW-s srácoknak.
Maradjatok mindig tahók!

– D. H.

Wakefield térképe

Autómosó

Parkerdó

IKEA

Quinték
háza

Park (most
tele van Linda
Izzekkel)

A régi
dobozgyár
(most már
Dózertanya)

Kikötő
(befagyott a víz)

Parker Gimnázium

Első fejezet

Nos, megtörtént. Ennyi idő után végül elkaptak minket.

A zombik megharaptak bennünket.

Átváltoztunk. Átalakultunk.

Nézz csak ránk: eltorzult, élőhalott arcok, görnyedt, élőhalott testtartás.

Zombik lettünk. Teljesen zombik.

Quint: zombi. Dirk: zombi. June: full totál zombi.

Már máshogy mennek a dolgok...

A kalandjaink egy kicsit ráérősebbek: kevesebb rohangálás, több botorkálás. És az ízlésünk is megváltozott: kevesebb sült fánk, több húsos szendvics.

Tudod, mit? Hadd meséljem el. Hogy képben legyél. Elmagyarázom, **HOGYAN** léptünk be az élőhalottak seregébe.

Figyelj, kábé egy hónap telt el azóta, hogy ööö... **NAGY DOLGOK TÖRTÉNTÉK.** Egy hónapja küzdöttünk meg egy új gonosztevővel; egy gonosztevővel, aki **EMBER** volt...

Ezt a gonosztevőt úgy hívták, hogy **EVIE SNARK**, és hozzám hasonlóan hiper-szuper kocka. Abban viszont nem hasonlítunk, hogy **TÖKRE KATTANT SZEGÉNY**.

Először is ellopta az imádott kaszabolómat, amivel úgy voltam, hogy nana, EZ NEM OKÉ.

Aztán miatta harapta meg Dirköt egy zombi!

Ez mind a gonosztevő nagy kozmikus tervének része volt: el akart végezni egy fura szertartást, és áthozni **GHAZTOT**, a Kozmikus Terrort a mi dimenziónkba.

Tudod, Ghazt „A Hadvezér”, és képes irányítani a zombikat a patkányfarkával...

És... hát, ez durva.

De Quint, June és én közbeléptünk, mint *A három muskétás*! Megmentettük Dirköt úgy, hogy kiitattunk vele egy szemgolyót, amit Warg szörnybarátunktól kaptunk kölcsön.

A szemgolyóban volt valami gyógyító antizombi-elixír, Dirk pedig úgy kiszűrcsölte a tartalmát, mint egy pohár langyos és ragacsos limonádét. (Undi volt, ja.)

A kaszabolót is visszaszereztük! De csak akkor, amikor már kapcsolatba lépett a szörnydimenzióval...

**ELDURVULTAK
A DOLGOK!**

És végül... lényegében kudarcot vallottunk. Evie-nek működött a terve! Ghazt belépett a dimenziókba. De mivel közbeavatkoztunk, kicsit félrement az ügy, így Ghazt PATKÁNYALAKOT öltött – patkány lett, Evie akciófigura-gyűjteményével keresztezve. Szóval most egy félig műanyag, félig rágcsáló, zombiirányító, hátborzongató kozmikus izé.

Ráadásul elmenekültek! Evie és Ghazt: most aztán szabadon szövögethetik a rosszfiús terveiket!

Így el is jutottunk... egészen a ma reggelig.

És addig, hogy zombik lettünk.

Én, Jack Sullivan, az egykori Posztapokaliptikus Akcióhős! Most már csak egy vacak Posztapokaliptikus **ZOMBICSÁVÓ** vagyok.

Plusz June, Dirk és Quint. Ők is zombik. Csak négy hétköznapi, sima zombi a több száz között. Az események *rémisztő* fordulatot vettek...

– Srácok, ez a zombiság *bűzlik!* – állapítja meg June. – Szó szerint. Bűdös.

– Ne merészelj rosszat mondani a szagra – szól rá Quint. – Heteket töltöttem el azzal, hogy tökéletesítsem!

– Nincs rizsázás! – rivall rájuk Dirk. – Zombik vagyunk.
A zombik nem rizsáznak.

Oké, tehát... kamuztam. Csak úgy *teszünk*, mintha zombik lennénk. Álcázzuk magunkat. Ez a szupertitkos „OPERATÍV MISSZIÓ: LEGYŐZNI EVIE-T ÉS GHAZTOT”!

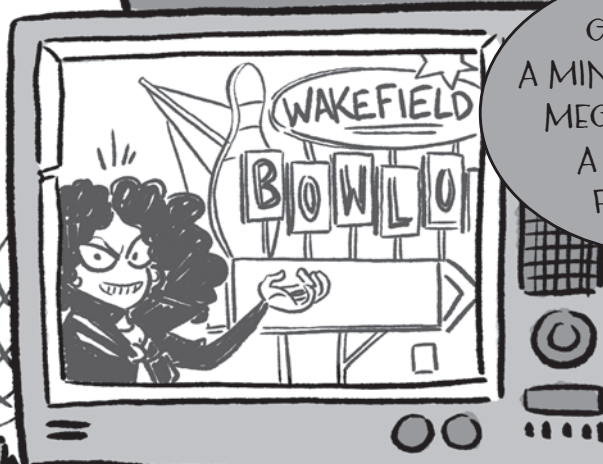
Éppen zombik módjára csoszogunk a Wakefield Bowlingszalonn felé, ami Evie és Ghazt alávaló főhadiszállása.

Honnan tudjuk, hogy ez az alávaló főhadiszállásuk?

Mert egy rakás régi tévé van kitéve a bowlingszalonn bejárata fölé, és Evie beszél belőlük:

Gyertek, zombik!
Gyertek csak mindannyian!
Továbbfejlesztett pályák!
Ingyen bowlingozás
óriáspite vásárlása esetén!
És nagyszerű vezérekkel
tölthetitek az időt...

GHAZTTAL,
A MINDENHATÓVAL!
MEGÁLD TITEKET
A PATKÁNY-
FARKÁVAL!

Suttogva odahajolok a barátaimhoz.

– Nézzétek, Evie messziről csalogatja a zombikat! Tényleg elfogadta a rossz énjét. Mint egy totális szupergonosz.

– Úgy tűnik, hogy vonzza a zombikat a hangja – jegyzi meg Quint.

– Aha, mert az ember = kaja! – bólint June.

Tehát már egy hete őrzáratoztunk a bowlingszalonnakörnyékén, és vártunk egy olyan zombihordára, ami elég nagy ahhoz, hogy észrevétlenül beolvadjunk közéjük.

És végre jött egy ilyen...

Úgyhogy belerázódtunk a szerepbe, és beálltunk a masszázsoló zombik klubjába, de előtte még végigmentünk a missziós ellenőrző listán. Zombismink: pipa. Szürke a bőrünk, zöld nedv folyik a szánkából, „most ébredtünk” frizurával.

Zombiszag: pipa. Előállítottuk A BÚZT. Quint palackba zárta. Borzasztó gusztustalan, és kábé háromnegyed úton van miatta visszafelé a gyomrom tartalma, de működik.

És végül A LEGFONTOSABB: a zombimozgás, vagyis a zombicsoszogás, más néven a zombilódörgés. Tudtuk, hogy a zombimozgásunknak *tökéletesnek* kell lennie, ha be akarunk olvadni. Napokig gyakoroltunk – még Bardle-nek is megmutattuk, hogy biztosan jól sikerüljön a koppintás.

Bízom benne, hogy működni fog ez az egész, mert már közeledünk a bowlingpálya bejárata felé. Mindkét oldalról zombik vesznek körül, hozzánk préselődnek...

Remélem, Evie készen áll, mert jövőnk – és készen állunk a revansra! Ellopta a pengémet! Zombit csinált a barátomból! Egyszerűen... sok dolgot elkövetett!

Mindössze *pillanatokon belül* utoléri a bosszúnk. Mind a négyünké, együtt, mintha marhára mi lennénk a Bosszúállók...

Elgyötört levegővétel – olyan lihegésszerű – zökkent ki a superhősosztagos álmoképéből. Arra számítok, hogy egy csúnya náthával küszködő zombit fogok látni, de valójában Dirk az. És *nem* úgy fest, mint aki készen áll rá, hogy Bosszúálló legyen.

Amivel semmi baj. Elég komoly dolgokon ment keresztül. Mármint meggyógyult. De attól még – odabent – valószínűleg egy kicsit kivan.

– Dirk, jól vagy? – suttogom.

Mielőtt válaszolhatna, egy kezet érzek az enyémen.

Lenézek.

– June, te megfogtad a kezemet! – suttogom izgatottan.

– Nem fogom – helyesbít. – *Szorítom.*

– Azért, mert szeretsz?

– NEM! Azért, hogy *fájjon!* – morogja összeszorított fogakkal. – Nincs több duma!

June kétszer megszorítja a kezemet, extra fájdalmasan és keményen, aztán pont akkor nézek fel, amikor kitárul a bowlingpálya ajtaja.

Előadom a legjobb zombinyögésemet, miközben mindnyájunkat együtt besodor a tömeg az aljas főhadiszállásra...

Most jön az
OPERATÍV MISSZIÓ:
LEGYŐZNI EVIE-T
ÉS GHAZTOT!

Ne hívj már
mindent
misszionak! Meg
operatívna!

ÉS FOGD
BE!

En imádom
ezt az operatív
missziót...

Második fejezet

Amint átjutunk az ajtón, elkezdünk menedéket keresni. Quint némán rámutat egy polcsorra, ami tele van bowling-cipőkkel. Odajutni egy tömegiszonyos rémálom – kicsit olyan, mint egy műszaki áruház a fekete pénteki nagy leárazáskor. Erővel tolakszunk át a zombihordán, próbálunk eljutni a biztonságos helyünkre.

De szerencsénk van: a zombik békén hagynak minket. A horda egy nagy, kaotikus tömegből rendezett sorrá alakul.

Valami olyasmi hívja őket, amit mi nem látunk és nem hallunk. Távolabb csoszognak a bejáratától, egyenesen a régi játékterem meg a büfé felé. Amikor az utolsó zombi is befordul a sarkon, rájövök, hogy az egész hely kihaltabb, mint vártam – *sokkal*. És ami a legfontosabb: nyoma sincs Evie-nek vagy Ghaztnak.

Ghazt legutóbb megijedt a kaszabolótól, szóval csak annyit kell tennem, hogy megint megmutatom neki, és el fogja húzni a csíkot! Előbb viszont muszáj lesz megtalálnunk.

– Srácok, itt csend van – állapítom meg. – *Túl nagy csend.*

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

ű
**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Dirk értetlen pillantást vet rám. Látom, hogy kövér verejtékcseppek folynak le az arcán.

Dirk homlokráncolva még jobban izzadni kezd, aztán gyorsan rávágja:

– Ó, oké, én sem, csak biztosra akartam menni.

– Srácok! – suttogja Quint. Egy régi szelfibotra szerelt tükröt használ arra, hogy kikémleljen a sarkon. – A zombik mind bementek a játékterembe. De **ZOMBI ŐRÖK** állnak az ajtónál!

Közelebb húzódok, hogy belenézzek a tükörbe. Négy zombit látok, akik őrt állnak, és csuklyás ruha van rajtuk...